

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

492

Hely

Neueseti Színház

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

A Nemzeti Színház ügye

Forrás:

Szózat

Bp.

(Hely)

1920. 7/19

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomat. XX. cs. 23. sz.

A Nemzeti Színház ügye

A Nemzeti Színház körül a félliomályban olyan dolgok történnek és olyanok vannak, úgy érzik, készülőben, amelyekkel csak aggodalommal lehet nézni. A sajtó egyrésztében valóságos harc indult meg a színház vezetése ellen, s ebben a harcban a megengedettnél nagyobb szerepet játszanak a politikai és személyi szempontok, sőt alighanem túlszámogótti intrikák is, semhogy az ügy kulturális és nemzeti fontossága megengedné. Annak látjuk a jeleit, hogy bizonyos dezorganizáció létezik a színháznál és ezt az állapotot telézi, hogy az, akinek erős kézzel rendet kellene teremteni, mielőtt a zűrzavar teljessé lenne. Ambrus Zoltán igazgató huzamos idő óta komoly betegségi pillanatokban azt is nehéz pontosan megállapítani, mi helyettesíti. A tanácsok egy része, bár külső oldalra mások ellen van irányítva, voltaképpen a célra is szól. Amint elsősorban kell megállapítani: a színház művészei csakugyan nem vall virágzó és egészséges munkáját színházra. Az egész színházban Hercegy A Jékete lovás-a az egyetlen új darab, amit bemutattak, a reprizok, mint a Hedda Gabler és az Elektra följuttatása mutatja, teljes balsikerrel jártak, elsősorban a rossz szereposztás miatt. A világirodalom kimeríthetetlen kincstárába nem kerül bele a Nemzeti Színház, új magyar eredeti darabot pedig vagy nem tud, vagy nem mer bemutatni. Ilyen lanyha műsorral a színház veszélyes hítelét a közönség előtt és egyre távolabb esik engedelmességétől. Most az a hír, hogy a színház és általában a magyar színházak ügyeinek legfőbb ügyét a minisztérium egy megalakítandó Szin-

művészeti Tanácsra akarja bízni. Nem valami irracionális ötlet és még szerencsés megoldás, mert bajos elképzelni, hogy öt- vagy többtagú kollégium eredményesen tudjon vezetni egy színházat. Eddig is voltak már mindenféle tanácsok, mindenféle intézmények körül, de sohasem hallottunk, hogy bármelyikük is valami kiváló jól funkcionált volna s fölvirágoztatta volna a rábízott intézményt. Színház élére nem kollégium kell, hanem egy erőskezű és hozzáértő vezető, aki felelős és meri is vállalni a felelősséget mindenért, ami az intézetben történik. A tanácsok csak a felelősség megosztására jók, arra, hogy senki se legyen semmiért felelős és senki ne dolgozhasson zavartalanul, anélkül, hogy mások többé-kevésbé illetéktelenül beleszóljának a dolgába. Némi megnyugtatólag szolgál ez a hír, hogy a Színházművészeti Tanács elnökevé Hercegy Ferenc van kiszemelve, az ő fölényes intelleme, ur-i tapintata és kemény keze biztosíték volna azon a helyen, ahol a személyi tulajdonságok elsősorban fontos szerepet játszanak. Most azonban azt olvassuk egy estilapban, hogy Hercegy nem vállalja az elnökséget és bármennyire tiszteltreméltó férfiak a tanács többi kiszemelt tagjai, önmaguk mégsem vállalják meg azokat a garanciákat, amelyeket Hercegy személye nyújtana. A magunk részéről azt találjuk a leghelyesebb megoldásnak, ha addig, amíg Ambrus Zoltán beteg, nem teremtenének feltételeket, hanem megvárják, amíg felgyógyul s akkor aztán engedelmének neki szabadkezet a színház vezetésében, teljessében addig addig. Ebben a minisztériumnak is egy kis önmegtartóztatást kellene gyakorolni, mert a legfőbb igazgató sem tud jó dolgokat csinálni, ha fő-

lőből minduntalan letogják a kezét. Ambrus Zoltán ügybuzgalmában, finom ízlésében, európai és mégis igaz magyar egyéniségében találunk meg a mai körülmények között a legtöbb biztositékot a színház jövőjére.